

Пороенъ *пр.* полноводный, разлившійся послѣ ливня: Дотекалъ ѣ матенъ Дунавъ—и пороенъ. *М.* 551. *ср.* поройтъ.

Порой *с. м.* потоки воды, всюду появляющіеся въ горныхъ мѣстностяхъ послѣ ливня или продолжительнаго дождя: Майка ке ми оди Горни воденици. Облакъ ел ѣ вати, И гратъ кя завърни, Порой кя ми стечи, Майка кя остани, Па ти да ми дойдинтъ“. *М.* 313. Изъ облацы-ти ся изливать силни порое, кои-то размѣсени съ пепель, по нѣ-кога заливать и потопявать цѣлы области. *Л. Д.* 1873 *р.* 68. Ами кога удари джждъ, порой-отъ направва голѣми поврѣди въ таквези (страмни) ниви. *Л. Д.* 1876 *р.* 65. Ловджійските породы не могатъ да задържатъ ни най-голѣмите препятствия ни силните бури, ни изобилните снѣгове, ни пороете, ни слънечните лучи. *З.* 246.—„Вый ще са нападнете отъ варварскы народы, които идатъ като силенъ порой отъ върховетъ на планинѣтъ за да наводинтъ вашя градъ и да опустошѣтъ страната ви“. *Т.* 14. „Матна вода порой като носи, така тебе ке понесалъ бедо, Чекай боздоганъ отъ мене на тебъ“. *М.* 143. Ми потече силенъ порой, Силенъ оганъ ми угасна, куртулиса краль Матліа. *М.* 73. Въ *переносномъ см.* потокъ крови, слезъ, словъ: Двата най-образовани народа ся биятъ съ железо и оганъ, проливатъ порои човѣшка кръвъ. *Л. Д.* 1871 *р.* 206. Като я видѣ заплака, Порой си сжлзи порони—. *З.* 142. Чувствата му готови бѣхж да се излѣкѣтъ въ буйния порое отъ думи. *Тб.* 53.

Поройтъ *пр.* разлившійся послѣ дождя: Потеколъ ѣ силенъ Дунафъ коройтъ, Понесолъ ѣ злата чаща викиа. *М.* 511. *ср.* пороенъ.

Поронъ *м. св.* 1) пороною; пролью (слезы): Тй вѣтрища ще поробатъ сѣкнѣтъ ябълки.—Той порони горещы слъзы. *Р. А.* 17. Най сетнѣ временно пороняваніе на слъзи растърва гърдытъ на двамата. *Р. А.* 199. Слъзи ся поронихж отъ очѣ-тѣ ѣ. *Р.* 118. Долегале до две мили сестри, Свѣта Маря и свѣта Магдалина, Порониле солъзи по образи. *М.* 30, 65. 2) вроню (слово): Момата слушаше тая открита сердечна рѣчь, безъ да порони една дума. *Тб.* 54.

Порокъ *с. м.* порокъ. **Пороченъ** *пр.* порочный.

Порта *с. ж.* въ народныхъ пѣсняхъ обыкновенно во множ. числѣ **порти**—ворота: Той тржгна прѣзъ порта-та, дѣто са и изгуби. *Л. Д.* 1875 *р.* 138. Тодорка им порти отвори наред им рѣка цѣлува *Д.* 25. 44—45. Шемшир сѣ порти тракнали сребърни халки дръпнали. *Д.* 44. 24—25. Вчера отъ тамъ минахме край ваши-те тешки порти. *М.* 20. Два чо'адара порти ми кљукватъ, И порта-та имъ сѣ отвори. *М.* 50 *р.* 60. Порти челико'и. *М.* 68.

Портокаленъ *пр.* апельсиновый: Кавказските народности сѣ преселиле въ своето отечество изъ Китай портокаленното дърво. *З.* 254.